

57. Èyin tí ẹ gba (Allaahu) gbọ, ẹ má ẹ ní olùgbòwọ nínú un àwọn tí wọn n fí ẹ̀sìn-in yín ẹ yẹyẹ àti eré nínú un àwọn tí (Allaahu) fún ní Ìwé-Mímọ síwájúu yín àti àwọn olùsàìgba (Allaahu) gbọ, kí ẹ sì páyàa Allaahu tí ẹ bá jẹ olùgba (Allaahu) gbọ.

58. Nígba tí ẹ bá sì n pe ipè síbí irun kíkí, wọn yòò mú u ní nnkan yẹyẹ àti eré, iyen rí bèẹ nítórí pé wọn jẹ ẹni tí kò ẹ làákàyè.

59. Wí pé: Èyin oní Ìwé-Mímọ (ẹ̀lẹ̀sìn-in Juu àti Kirisitẹni), ẹ èyin n dá ẹbi fún wa nítórí pé a gba Allaahu gbọ àti nnkan tí Allaahu sọ kalẹ fún wa àti nnkan tí (Ó) sọ kalẹ ní isàájú? Bẹẹ sì ni dájúdájú ọ̀pọ̀lọ̀pọ̀ nínú un yín jẹ oníwàkíwà.

60. Wí pé: Njẹ mo lè fún yín ní irò ẹsan tí ó burú jù yẹn lọ lódòò Allaahu? Iyen ni ẹni tí Allaahu ẹbi lé lóri tí Ó tún bínú sí i, Ó sọ nínú un wọn di ọ̀bọ àti ẹ̀lẹ̀dẹ, àti ẹni tí ó n sin àwọn òrìṣà, àwọn wònyẹn ni ipòò wọn burú jùlọ, wọn sì sonù jùlọ kúrò lójú ọ̀nà tààrà.

61. Nígba tí wọn bá wáá bá yín wọn á wí pé: Àwá gba (Allaahu) gbọ. Bẹẹ ni wọn wólé (wáá bá yín) pẹ̀lúu isàìgba (Allaahu) gbọ, wọn sì jáde pẹ̀lúu rẹ. Allaahu sì ni Ó ní imọ jùlọ nípaà ohun tí wọn n fí pamọ.

62. Ìwọ yòò rí púpọ̀ nínú un wọn tí yòò máa sàré lọ sí ibi ẹ̀sẹ àti títayọ ààlà (òfin Allaahu), àti jíjẹ tí wọn n jẹ owó-èrú. Dájúdájú aburú ni ohun tí wọn n ẹ níṣẹ.

63. Kí bá dára kí àwọn àlùfáàa wọn àti àwọn amòfin wọn lé wọn kúrò nídíí ọ̀rọ ẹ̀sẹ àti owó-èrú gbígba. Dájúdájú aburú ni ohun tí wọn n ẹ níṣẹ

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِّن قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُؤًا وَلَعِبًا ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ

قُلْ يَتَاهَلِ الْكِتَابُ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَن ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّن ذَٰلِكَ مَثُوبَةً عِندَ اللَّهِ ۚ مَن لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ

أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ

وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ ۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ

وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْآثِمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَن قَوْلِهِمُ الْآثِمُ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ